

เนื่องจากในปัจจุบันการขนส่งของทางถนนระหว่างประเทศทวีความสำคัญมากขึ้นทุกขณะ ทำให้ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านต่างๆในภูมิภาคได้ร่วมกันจัดทำความตกลงเกี่ยวกับการขนส่งของทางถนนระหว่างประเทศขึ้นมากมายหลายความตกลงด้วยกันเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการขนส่งทางถนนและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งในส่วนของความตกลงเกี่ยวกับการขนส่งของอันตรายทางถนนระหว่างประเทศนั้น ประเทศไทยได้ร่วมลงนามไว้ทั้งสิ้นสองความตกลง คือ กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกแก่สินค้าผ่านแดน พิธีสารฉบับที่ 9 ทำกรอบความตกลง (Asean Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit ,Protocol 9) และความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ภาคผนวกที่ 1 ทำความตกลง (GMS Cross Border Transport Agreement ,Annex 1) โดยความตกลงทั้งสองนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างกฎเกณฑ์ร่วมกันในภูมิภาคเกี่ยวกับการขนส่งของอันตรายทางถนนระหว่างประเทศให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการที่ประเทศไทยได้ลงนามในความตกลงทั้งสองทำให้ประเทศไทยมีภาระหน้าที่ที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับความตกลงและให้สัตยาบันต่อไป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่มุ่งศึกษาถึงแนวทางการมีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลการขนส่งของทางถนนระหว่างประเทศของประเทศไทยที่สอดคล้องกับความตกลงดังกล่าวที่ประเทศไทยได้ลงนามไว้ ทั้งนี้จะศึกษาในประเด็นสำคัญ 2 ประการคือ

ประการที่หนึ่ง ศึกษาถึงแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในของไทยที่ใช้ในการกำกับดูแลการขนส่งของอันตรายทางถนนระหว่างประเทศ โดยวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาของกฎหมายไทยในเรื่องดังกล่าวที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและศึกษาเปรียบเทียบกฎเกณฑ์สากลระหว่างประเทศ คือ กฎเกณฑ์ต้นแบบขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย (United Nations Model Regulation on the Transport of Dangerous Goods) และความตกลงร่วมว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนระหว่างประเทศของคณะกรรมการการเศรษฐกิจแห่งยุโรป (European Agreement concerning the international carriage of dangerous goods by road : ADR) ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของประเทศไทยในเรื่องดังกล่าว

ประการที่สอง ศึกษาถึงแนวทางในการมีกฎหมายที่สอดคล้องกันในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน โดยวิเคราะห์ถึงความจำเป็นในการมีกฎเกณฑ์ร่วมกันในภูมิภาค ลักษณะของกฎเกณฑ์ร่วม อุปสรรคต่อการมีกฎเกณฑ์ร่วม การดำเนินการเพื่อให้มีกฎเกณฑ์ร่วมกัน และการผลักดันกฎหมายไทยเพื่อเป็นต้นแบบของกฎเกณฑ์ร่วมกันในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

จากการศึกษาวิจัยพบว่ากฎหมายในเรื่องดังกล่าวของประเทศไทยยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการและมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงที่ประเทศไทยได้ลงนามไว้และสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในทางระหว่างประเทศ ประเทศต่างๆในภูมิภาคอาเซียนก็จำเป็นที่จะต้องมีกฎเกณฑ์ร่วมกันอันจะก่อให้เกิดความสะดวกในการขนส่งของอันตรายทางถนนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคต่อไป